

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 8. ožujka 2015.

[Multimedia]

Hram Isusova tijela

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnje nam Evanđelje (Iv 2, 13-25) predstavlja izvještaj o Isusovom izgonu trgovaca iz hrama. Isus "načini bič od užetâ te ih sve istjera iz Hrama zajedno s ovcama i volovima" (r. 15), novac, sve. Ta je Isusov čin ostavio duboko dojam na narod i učenike. Riječ je o čisto proročkoj gesti, tako da su neki od nazočnih pitali Isusa: "Koje nam znamenje možeš pokazati da to smiješ činiti?" (r. 18), tko si ti da činiš te stvari? Pokaži nam neki znak da imaš vlast činiti ih. Tražili su Božji znak, čudesno znamenje koje će potvrditi Isusa kao onoga koji je poslan od Boga. A on odgovori: "Razvalite ovaj hram i ja ću ga u tri dana podići" (r. 19). Odgovoriše mu: "Četrdeset i šest godina gradio se ovaj Hram, a ti da ćeš ga u tri dana podići?" (r. 20). Nisu razumjeli da je Gospodin govorio o živom hramu svoga tijela, koje će biti uništeno u smrti na križu, ali će treći dan uskrsnuti. Zato kaže "u tri dana". "Pošto uskrsnu od mrtvih, - bilježi evanđelist - prisjetiše se njegovi učenici da je to htio reći te povjerovaše Pismu i besjedi koju Isus reče." (r. 22).

Taj se Isusov čin i njegova proročka poruka u punini mogu shvatiti u svjetlu uskrsnuća. Tu, prema evanđelistu Ivanu, imamo prvi navještaj Kristove smrti i uskrsnuća: njegovo tijelo, uništeno nasiljem grijeha na križu, postat će u uskrsnuću univerzalno mjesto susreta Boga i ljudi. Uskrsli Krist je upravo univerzalno mjesto susreta – svih! – Boga i ljudi. Zbog toga je njegovo čovječstvo pravi hram, gdje se Bog objavljuje, govori i daje se susresti; pravi klanjatelji Bogu nisu čuvari materijalnoga hrama, nositelji moći i vjerskoga znanja, već oni koji se klanjaju Bogu "u duhu i istini" (Iv 4, 23).

U ovom vremenu korizme pripravljamo se na proslavu Uskrsa, kada ćemo obnoviti naša krsna

obećanja. Kročimo svijetom poput Isusa i učinimo od čitavog našeg života znak njegove ljubavi prema našoj braći, napose najslabijima i najsiromašnijima, izgrađujemo Bogu hram u svom životu i tako omogućujemo susresti ga mnogim osobama koje susrećemo na svom životnom putu.

Budemo li svjedoci živoga Krista, mnogi će ljudi sresti Isusa u nama, u našem svjedočenju. Ali zapitajmo se, svaki od nas se može zapitati: osjeća li se Gospodin doista kao kod kuće u mojem životu? Dopusćamo li mu da "očisti" naše srce i potjera idole, to jest one stavove pohlepe, ljubomore, svjetovnosti, zavisti, mržnje, one navike da ogovaramo i "peremo" druge?

Omogućujem li mu da očisti sva ponašanja protiv Boga, protiv bližnjega i protiv nas samih, kao što smo danas čuli u prvom čitanju? Svatko može odgovoriti sebi samom, u tišini, u svome srcu: "Dopusćam li Isusu da malo očisti moje srce?". "Ah, oče, bojim se da će me nalupati!". No Isus nikada ne udara. Isus čisti s nježnošću, s milosrđem, s ljubavlju. Milosrđe je njegov način čišćenja. Pustimo – svaki od nas – pustimo da Isus uđe sa svojim milosrđem – ne sa šibom, to ne, već s milosrđem – da obavi čišćenje u našem srcu. Šiba koju Isus primjenjuje na nama je njegovo milosrđe. Otvorimo mu vrata da malo očisti naše srce.

Svaka euharistija koju s vjerom slavimo pomaže nam rasti kao živi Gospodnji hram, zahvaljujući zajedništvu s njegovim raspetim i uskrsnim Tijelom. Isus zna što je u svakome od nas, i poznaje također našu najgorljiviju želju, a ta je da se on, samo on, nastani u nama. Pustimo mu da uđe u naše srce, u našu obitelj, u naša srca. Neka nas Presveta Marija, povlašteno boravište Sina Božjega, prati i podupire u našem korizmenom hodu, da možemo ponovno otkriti ljepotu susretu s Kristom, koji nas oslobađa i spašava.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

[...]

u ovoj korizmi trudimo se biti blizu osobama koje prolaze kroz razne teškoće: budimo im blizu s ljubavlju, s molitvom, sa solidarnošću.

Danas, 8. ožujka, upućujem pozdrav svim ženama! Svim ženama koje svakoga dana nastoje graditi čovječnije i ugodnije društvo. Bratsko hvala također ženama koje na bezbroj načina svjedoče evanđelje i rade u Crkvi. Ovo je za nas prilika da ponovno potvrdimo važnost i nužnost njihove prisutnosti u životu. Svijet u kojem su žene marginalizirane besplodan je svijet, jer žene ne samo da donose život, već nam također prenose sposobnost da vidimo dalje – one vide dalje od sebe –, prenose nam sposobnost da promatramo svijet drugačijim očima, da osjećamo sve kreativnijim, strpljivijim i nježnijim srcem. Molitva i posebni blagoslov za sve žene prisutne ovdje na trgu i za sve žene! Pozdrav!

Svima želim ugodnu nedjelju! Molim vas ne zaboravite moliti za mene. Dobar tek i do viđenja!

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana